

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.244/2026/10.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2026. július 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés előkészületének büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2026. február 12. napján kihirdetett 6.B.49/2025/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) hónapra, a próbaidőt pedig 1 (egy) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

A próbaidő tartamára elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét.

A 19. sorszám alatti SIM kártyát is kiadni rendeli Sz. Z. részére.

Figyelmezteti a jogosultat, hogyha a jogerős határozat kézbesítésétől számított három hónapon belül nem veszi át a kiadni rendelt bűnjeleket, úgy azok az állam tulajdonába kerülnek.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az Egri Törvényszék a bizonyítási eljárást követően tárgyaláson meghozott, a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat emberölés előkészületének büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (3) bekezdés] miatt 4 hónap – börtön végrehajtási fokozatú – szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés végrehajtásának elrendelésekor legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Határozott a lefoglalt bűnjelekről (lefoglalás megszüntetés, kiadás, valamint iratok melletti kezelés) és kötelezte a vádlottat 354 592 forint bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a nyilatkozattételre fenntartott törvényes határidőben a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés, illetve a próbaidő tartamának felemelése, továbbá pártfogó felügyelet elrendelése érdekében

Álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott büntetés nem bír kellő visszatartó erővel, ezért annak súlyosítása szükséges, továbbá a hosszabb ideje mentális zavarokkal küzdő, rendszeres gyógyszeres kezelésre szoruló vádlott esetében az egyéni megelőzési célok érdekében pártfogó felügyelet elrendelését is indokoltnak tartotta (vármegye neve Vármegyei Főügyészség B.12../2025/2., 7. sorszámú elsőfokú irat).

[3] A vádlott és a védő tudomásul vették a törvényszék ítéletét (6.B.4./2025/6. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8-9. oldal).

[4] A D.-i Fellebbviteli Főügyészség a Bf.9./2026/3. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést helyes indokaira tekintettel fenntartotta. Utalt arra, hogy az interneten elkövetett hasonló jellegű cselekmények, általában az online térben megvalósuló agressziók ijesztő mértékben elszaporodtak, ezért a büntetés feltétlen súlyosítandó. Kifejtette továbbá, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnjeljegyzék 19. szám alatt rögzített SIM kártyát a lefoglalás megszüntetése után az iratok részeként rendelte kezelni, arra hivatkozva, hogy az a vádlott bűnösségének bizonyítására szolgál. Bizonyítási eszközként ugyanis nem a SIM kártya, hanem az azon tárolt, majd lementett és az eljárás során kielemezett adatok szolgálnak a jelen büntetőügyben. Erre figyelemmel a SIM kártya kiadása indokolt Sz. Z. részére, akitől azt lefoglalta a nyomozóhatóság. Emellett szükségesnek tartotta a bűnjelek átvételével kapcsolatos jogosulti kioktatás feltüntetését, melyet nem szerepeltetett a bíróság a határozatában. Ezen okok miatt az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő elbírálása mellett a támadott határozat részbeni megváltoztatására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt.

[5] A védő az ügyészség jogorvoslatára részletes észrevételt tett, melyben a büntetés korlátlan enyhítése mellett érvelt. Érvei szerint e jogintézmény alkalmazásával lehetőség van közérdekű munka kiszabására olyan mértékben, mellyel a büntetés az előzetes fogvatartásban töltött idővel kitöltöttnek tekinthető. Másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta az előzetes bírósági mentesítés megfontolása mellett, a pártfogó felügyelet elsőbírósági mellőzését helytállónak találva (8. sorszámú fellebbezési irat).

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni ügyészségi fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdése alapján a törvényi előfeltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsülésen bírálta el.

[7] Az ügyészi perorvoslat – részben – alapos.

[8] Tekintettel arra, hogy az ügyészség a fellebbezését kizárólag a joghátrányt támadva a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentette be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a perorvoslatban sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére is [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a

határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ilyen esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. Mindez irányadó az úgynevezett objektív (külső) tényekre és az elkövetőnek a cselekményéhez fűződő érzelmi-akarati viszonyát jellemző belső, tudati tényekre is. Korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a kijavítás szabályai szerint érinthető (BH2022. 34. III.). Erre azonban jelen esetben nem volt szükség.

[11] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[12] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata kapcsán elsődlegesen le kell szögezni, hogy a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mert az elbíráláskori törvény a vádlottra kedvezőbb elbírálást nem eredményez.

[13] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. E körben a törvényszék részletes, alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. Nem volt olyan törvényi ok, mely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[14] A vádlotti cselekmény valóban a Btk. 160. § (3) bekezdése szerinti emberölés előkészületének büntetettét valósította meg, figyelemmel a korábbi, részben ellentétes gyakorlatot megszüntető és az ítélezés egységét biztosító, a bíróságokra kötelező 3/2019. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra, valamint a BH2026.6. számon közzétett precedensképes döntésben kifejtettekre is.

[15] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen tárta fel, ugyanakkor a hasonló jellegű, erőszakos, élet elleni cselekmények száma növekszik az ítéltábla illetékességi területén és annak nyomatékát érdemben nem csökkent a büntett előkészítő stádiuma sem. A büntetés kiszabásakor vizsgálandó szempontokat elemző és már hosszú ideje hatályban lévő és követett 56. BK vélemény valóban nem tesz különbséget az emberölés előkészülete során a passzív alany személyét érintően, e körben azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy már kísérleti szakba lépett cselekménynél a hivatalos személy elleni elkövetés súlyosabban minősülő emberölést valósít meg [Btk. 160. § (2) bekezdés e) pont 1. fordulat]. Ebből is következik, hogy a hivatalos személy, különösen az egyik hatalmi ág (végrehajtó hatalom) vezető hivatalos személye, a miniszterelnök sérelmére elkövetett emberölés előkészületének tárgyi súlya fokozott, melyet nem lehet figyelmen kívül hagyni a joghátrány alkalmazásakor. A Kúria testületi véleményében foglaltak szilárd alapját képezik a bünteteskiszabási gyakorlatnak, de a vélemény jellegénél fogva minden bűnösségi körülményre nem tér ki és nem is térhet ki. Nincs ezért akadálya olyan szempontok értékelésének sem, melyeket az nem sorol fel.

[16] Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben túl enyhe büntetést szabott ki, mely nem alkalmas a büntetési célok elérésére. A vádlott kóros elmeállapota és a beszámítási képesség korlátozottsága folytán a másodfokú bíróság egyetértett az úgynevezett feltételes elítéléssel, azaz a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével, de a büntetés tartamának és ehhez igazodóan a próbaidőnek a súlyosítása is szükséges a bünteteskiszabási elvek érvényre juttatásához. Az ítéltábla ezért a szabadságvesztést és a próbaidő tartamát a vádiratban rögzített mértékes indítványnak megfelelően felemelte. E

büntetés már tettarányos és kifejezi az egyéniesítést is, figyelemmel arra, hogy a vádlott az előkészítő ülésen a vádirattal egyezően teljeskörű beismerő vallomást tett, amit az elsőfokú bíróság a terhelt mentális állapotára tekintettel nem fogadott el és – helyesen – tárgyalást tartott.

[17] A cselekmény kétségtelenül jelentős tárgyi súlyú bűntett, ugyanakkor a már részletezett alanyi oldali tények miatt helyes a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, ami a jövőre nézve biztosítja, hogy az egyébként alapvetően rendezett életvitelű vádlott tartózkodjon újabb bűncselekmény elkövetésétől.

[18] A vádlottal szemben a próbaidő eredményes elteltének biztosításához – egyetértve e körben is a vádhatósággal – a pártfogó felügyelet elrendelése szükséges, mivel a mentális betegségére is tekintettel rendszeres figyelemmel kísérése nem mellőzhető, ezért azt az ítélőtábla a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontját alkalmazva az intézkedést elrendelte. A pártfogó felügyelet ugyanis a próbaidő eredményes elteltét mindenképp elősegíti a terhelti életvitel pártfogó általi kontrollja által. A Btk. 70. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a pártfogó felügyelet tartama azonos a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejével.

[19] A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése miatt az alkotmányos követelményeknek megfelelően [8/2015. (IV.17.) AB határozat] vizsgálándó volt, hogy a vádlott méltó-e az előzetes mentesítésre, ugyanis ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta. A válasz nemleges, ezt a bűncselekmény jellege egyértelműen kizárja. A fontos közjogi méltóság ellen ölést tervező elkövető nem méltó az előzetes bírósági mentesítésre.

[20] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó – egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező – rendelkezések örvényesek.

[21] Az ítélőtábla egyetértve a fellebbviteli főügyészség észrevételében írt indokokkal, azok megismétlése nélkül az eljárás során lefoglalt és a bűnjeljegyzék 19. szám alatti SIM kártyát is kiadni rendelte Sz. Z. részére. Feltüntette továbbá a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján azt a figyelmeztetést, ami a kiadni rendelt bűnjelek átvételének elmulasztása esetére tartalmaz jogkövetkezményt.

[22] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részekben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

[23] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye [Be. 615. § (1) és (2) bekezdés].

Debrecen, 2026. július 2.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 6.B.49/2025/6. számú ítélete a Debreceni ítélőtábla Bf.I.244/2026/10. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. július 2.

Dr. Háger Tamás sk.

